

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

עתמ 7112-10 /11

בפני כבוד השופט י' מרזל

העותרים .1 **חדרי ואח' ת.ז. 7**
ע"י ב"כ עו"ד נועה דיאמונד ואח'
רח' אבו עוביידה 4 ירושלים 97200
טל': 02-6283555 פקס: 02-6276317

- נ ג ד -

המשיבים .1 **משרד הפנים**
באמצעות עו"ד נדב ביננבאום
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, ירושלים ת.ד 49333
טל': 02-5419555 פקס: 02-5419582

.2 **שרות בתי הסוהר**
באמצעות עו"ד נדב ביננבאום
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, ירושלים ת.ד 49333
טל': 02-5419555 פקס: 02-5419582

השלמה לתגובה המקדמית

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, מתכבדים המשיבים למסור השלמה מטעמם לתגובה המקדמית:

1. בחודש מאי 2008 **נדחתה** בקשתו של העותר להיכנס בגדרי הליך האחמ"ש, עקב הליכים פליליים תלויים ועומדים כנגדו. העותר לא עתר נגד החלטה זו.
2. בחודש יוני 2008 התקבלה החלטת ממשלת ישראל מס' 3598, ובהתאם לכך החליטה הממשלה להורות לשר הפנים שלא לאשר מתן רישיונות לישיבה בישראל או היתרים לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 ו-31(א2) לחוק הכניסה לישראל, למי שרשום במרשם

- האוכלוסין כתושב רצועת עזה, וכן למי שמתגורר ברצועת עזה אף שאינו רשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה.
3. העותר המשיך לשהות בישראל ולעשות דין לעצמו אף שלא היתה לו על אשרה לשהיה בישראל. עוד יובהר, כי בשלב זה אף לא היתה אף כל בקשה תלויה ועומדת בעניינו בפני המשיב 1.
4. גם לו היתה בקשה תלויה ועומדת, הרי שהגשת בקשה אינה מקנה חסינות מוחלטת מפני הרחקה מישראל, מכל טעם שהוא. כל שקובע נוהל המשיב 1 בעניין הוא שכאשר ישנה בקשה תלויה ועומדת שהוגשה למשיב 1 וטרם ניתנה בה החלטה כלשהי (ואין זה המצב בענייננו), לא ינקוט המשיב 1 מיוזמתו הליך להרחקת המבקש.
5. מעבר לנדרש יצוין, שממילא, על פניו ברור, שאילו היתה בקשה תלויה ועומדת בעניינו של העותר, היא היתה מסורבת לאור החלטת הממשלה.
6. במקרה דנן, פעל המשיב 2 כמקובל במקרים של אסירים תושבי הרשות הפלסטינית - ובמועד שחרורו של העותר ממאסר, בחן את מקום תושבותו של העותר כפי שמופיע במרשם האוכלוסין, והחזיר את העותר לביתו בעזה. פעולה זו היתה מתחייבת, כדן, ולא נפל בה כל פגם.
7. מבלי לפגוע באמור לעיל, כעת, מששוהה העותר בעזה, בקשתו היא, שבית המשפט הנכבד יורה למשיב לאפשר את כניסתו לישראל. ויובהר, אין מקום לדון בשאלת שחרורו לעזה, לאחר שמדובר במעשה עשוי, בסעד תיאורטי, וכן לא הבהיר העותר כיצד מצוי נושא זה בסמכות בית המשפט הנכבד.
8. גם לגרסת העותרים עצמם, לאחר החלטת הסירוב ממאי 2008, פנייתם הבאה למשיב היתה רק ביום 14.8.2011 - לאחר שהעותר כבר חזר לביתו בעזה.
9. לכל הדעות המשיב רשאי היה, לאחר החלטת הממשלה מחודש יוני 2008, לנקוט בפעולת הרחקה יזומה כנגד העותר ולהוציאו מחוץ לישראל, שהרי גם אלמלא התיקים הפליליים התלויים ועומדים (שעמדו ביסוד החלטת הסירוב מיום 27.5.08), אין כל אפשרות חוקית או מעשית לאשר את הבקשה לאיחוד משפחות של העותר, תושב רצועת עזה.
10. החלטת המשיב 1 מיום 8.9.11 שלא להכניס את העותר בחזרה לישראל מכוח היותו בהליך אחמ"ש, סורבה בהתאם לנוהל אחמ"ש - ועל כן הדרך לתקוף אותה היא בדרך של הגשת השגה לועדת ההשגה לזרים. כידוע הועדה אף מוסמכת ליתן סעדי ביניים.
11. הדרך בה נקטו העותרים, של אי-הגשת השגה, ופניה ישירה לבית משפט נכבד זה, לא רק מהווה אי-מיצוי הליכים, אלא חותרת תחת כל מטרתו של נוהל ועדת ההשגה, ליצור ערכאת השגה מינהלית ולהפחית את העומס המוטל על בית משפט נכבד זה בטיפול בעתירות מהסוג של העתירה דנן. זאת כתשתית להקמתו של בית הדין לעררים.
12. נוהל 5.1.0001 איננו רלוונטי למקרה דנן, מאחר והמשיב 1 לא נקט בפעולת אכיפה כלפי העותר, וממילא לא היתה כל בקשה תלויה ועומדת אצל המשיב 1. לכן אין כלל רלוונטיות

גם לפס"ד אבו דהים שהזכירו העותרים. זאת ועוד, בענין אבו דהים היתה דרישה חוזרת ונשנית של הפונים שם לקיים להם שימוע בהתאם להלכת געביץ, ופניות אלו של העותרים היו תלויות ועומדות. בית המשפט ראה בפניות אלו כ"ערר" תלוי ועומד, והעותר שם היה תושב אזור יהודה ושומרון, שאינו נכנס בגדר החלטת הממשלה האמורה.

13. בענייננו החזרת העותר למקום מגוריו בעזה - איננה פעולת אכיפה של המשיב 1 ולא היתה כל בקשה תלויה ועומדת בענייננו. מדובר בדרך הפעולה בה נקט המשיב 2 לאדם שאין בענייננו כל תיעוד על הגשת בקשה תלויה ועומדת (אשר ממילא דינה סירוב מוחלט לאור החלטת הממשלה).

14. דין העתירה להדחות על הסף, מאחר והמשיב 1 לא פעל בכל פעולת אכיפה כלפי העותר, ועל החלטת המשיב הסופית מיום 8.9.11 לא הוגשה השגה כנדרש. בנוסף, ככל שהעותרים תוקפים את פעולת המשיב 2 - הרי שמדובר בפעולה מתחייבת חוקית וסבירה. יתר על כן, העתירה בהקשר זה תיאורטית, תוקפת מעשה עשוי, והעותר לא הבהיר מה המקור לסמכותו של בית המשפט הנכבד לדון בנושא.

15. יתר על כן, החלטה אחרת מלבד דחיית העתירה, משמעותה שכל אדם שבקשתו מסורבת בשל תיקי מב"ד (תיקים פליליים תלויים ועומדים) או אפילו מניעה בטחונית - רשאי להישאר בישראל גם ללא היתר עד להסרת המניעה הפלילית או הבטחונית, או לחלופין כל אדם המתעתד להגיש בקשה חדשה למעמד בישראל, רשאי להישאר בישראל עד שיעלה בידו להגיש בקשה כאמור.

לאור האמור עמדת המשיב היא כי דינה של עתירה זו סילוק על הסף מחמת אי מיצוי הליכים והיעדר עילה.

נדב ביננבאום, עו"ד

פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

ירושלים כ"ה בחשון תשע"ב

22 בנובמבר 2011

פמי-ם עתמ/11/2475

נב 260449